

Mødet den 30. August 1928.

(For lukkede Døre).

Fraværende: M. C. Falk og H. P. Salling.

1. (J. Nr. 103—1928). Forslag til Erklæring til Stiftamtet i Sagen angaaende Spørgsmaalet om forfremmede Politibetjentes Bidrag til Pensionsfonden.

Fra Lønudvalget forelaa følgende Erklæring:

»Tilbagesendes Aarhus Stiftamt, idet man skal tillade sig at anføre:

I Lønregulativets § 6 hedder det:

»Enhver af de af nærværende Regulativ omfattede Funktionærer har — for saa vidt ikke anderledes er bestemt ved vedkommendes Ansættelse — Adgang til Pension efter det til enhver Tid gældende Reglement for Pensionering etc.«

medens det i Pensionsreglementets § 1 er bestemt:

»Enhver Tjenestemand under Aarhus Kommune er for saa vidt ikke anderledes er bestemt ved hans Ansættelse, berettiget til Pension etc.«

Efter disse Bestemmelser udtrykkelige Indhold maa det være utvivlsomt, at det ved enhver Ansættelse staar Kommunen frit for at træffe særlig Bestemmelse angaaende vedkommendes Pensionsforhold. Og kun dersom ingen saadan Bestemmelse er truffet, gælder Pensionsreglementet uden videre for den ansatte. Den

forbeholdte særlige Bestemmelse kan fra Kommunens Side gives et hvilket som helst Indhold, kan endog gaa ud paa, at vedkommende slet ikke skal pensioneres, og da selvfølgelig ogsaa det langt mildere, at kun en Del af vedkommendes Løn skal være pensionsgivende. Kun skal den særlige Bestemmelse naturligvis meddeles vedkommende, forinden Ansættelsen tildeles ham.

At det foran anførte gælder ikke alene ved Nyansættelser — altsaa Antagelse af Folk, der hidtil slet ikke har været i Kommunens Tjeneste — men ogsaa Forfremmelser — Antagelse til en højere Stilling af dem, der allerede er i Kommunens Tjeneste — maa man anse for utvivlsomt. Den alt ansatte har jo kun — for saa vidt han overhovedet indehaver en Stilling, der hører under Lønregulativet — Krav paa den Stigning i Lønnen, som efter Regulativet indtræder automatisk for den Lønklasse, hvortil vedkommende hører. Han har derimod intet som helst Krav paa at opnaa Forfremmelse, altsaa blive ansat i en højere Stilling, end den han har. Paa den anden Side staar det jo ogsaa vedkommende ganske fri for, om han ønsker at gaa op i den højere Stilling paa de Vilkaar, Kommunen sætter derfor i den omhandlede Henseende. En saadan Forfremmelse er derfor i Virkeligheden en Ansættelse.

Det kan formentlig ikke heri gøre nogen Ændring, at Politimesteren i paakommende Tilfælde hører Politiraadet om, hvem Raadet anser for egnede til at blive ansat i den højere Stilling. Dels er Politimesteren ikke pligtig at følge en saadan Indstilling, dels er dette Forhold jo ganske uden Forbindelse med, paa hvilke Vilkaar Ansættelsen i den højere Stilling skal ske.

Ligeledes er det i omhandlede Henseende uden Betydning, om der ved de paagældende Stillingers Besættelse, finder egentlig Opslag Sted. Lige saavel som Antagelse ifølge Opslag paa det omhandlede Vilkaar kan finde Sted, vil man uden Opslag kunne tildele Tjenestemændene Ansættelse i den højere Stilling — Forfremmelse — paa dette særlige Vilkaar. Det staar jo Vedkommende frit for at afslaa Forfremmelsen. Naar man i denne Forbindelse taler om »Opslag af Tjenestemandsstillinger« maa det jo i Virkeligheden forstaas som ensbetydende med »Besættelse af Tjenestemandsstillinger«.

Naar Politimesteren henviser til Reglementets § 27, maa det være overset, at der ikke ved Byraadets heromhandlede Beslutning sker nogen Ændring i Pensionsreglementet. Hjemmelen til at træffe Bestemmelsen er endog udtrykkeligt som foran paavist givet baade i Lønregulativets § 6 og Pensionsreglementets § 1, 1. Stk., hvilke Bestemmelser sammen med alle de andre jo har ministeriel Stadfæstelse.

Man maa derfor mene, at Politimesteren maa være pligtig ved Berigtigelse af Pensionsbidragene at holde sig Byraadets nævnte Beslutning efterrettelig. Han paadrager sig jo iøvrigt ikke derved noget som helst Ansvar, saa lidt som Politistyrken derved afskæres fra at æske Domstolenes Afgørelse.

Man ønsker saaledes stadig, at der gives Politimesteren i Aarhus det i Skrivelsen af 23. Juni d. A. nævnte Paalæg.«

B o r g m e s t e r e n henstillede at tiltræde Erklæringen, som var udarbejdet af Overretsagfører Andr. Christensen.

Tiltraadtes.

2. (J. Nr. 285, 289 og 314—1928). Indstilling fra Skoleudvalget vedrørende **3 Ansøgninger fra Studenter fra Marselisborg Skole om kommunalt Stipendium.**

Følgende Indstilling forelaa:

»Til Trods for Rektor J. K. Larsens rosende Udtalelser om de 3 Ansøgere mener Skoleudvalget ikke at kunne anbefale nogen af dem til at erholde kommunalt Stipendium, særlig under Hensyn til at der oprettes Universitetsundervisning her i Byen.«

B o r g m e s t e r e n forelagde Indstillingen. Ingen af Ansøgerne havde tilmed bestaaet med de Karakterer, som man plejede at stille som Betingelse.

H o l s t - K n u d s e n haabede ikke, at det dermed skulde fastslaas, at det at læse i Aarhus er en Hindring for at faa Stipendiet. Folk fra Aarhus kunde næppe vente Begunstigelser gennem Samvirket, og en Student kunde være saa fattig, at han i høj Grad trængte til en saadan Flidspræmie.

B o r g m e s t e r e n svarede, at Byraadets tidligere Beslutning jo endnu stod ved Magt.

Indstillingen vedtoges.

3. (J. Nr. 29²—1928). Andragende fra Arbejdsmand ved Belysningsvæsenet **N. P. Enevoldsen om Afsked med Pension fra 1. September 1928.**

B o r g m e s t e r e n fandt Anledning til at sige, at Pensionsbyrden med Tiden bliver haard; men det maatte jo Efterkommerne om.

Bevilgedes. Pensionen fastsattes til 1737,18 Kr. aarlig.

4. (J. Nr. 17¹⁵—1928). Andragende fra Murer **R. N. Jespersen om Eftergivelse af Fattighjælp.**

Bevilgedes.

5. (J. Nr. 17¹³—1928). Andragende fra Kludehandler **K. P. Andersen** om Eftergivelse af Fattighjælp.
Kunde ikke bevilges.

6. (J. Nr. 17¹⁴—1928). Besværing fra Skotøjsarbejder **B. J. Nielsen** Just over, at der er nægtet ham Fattighjælp.

Forsørgelsesudvalget erklærer, at Udvalget efter Familiens Forhold i det hele taget og navnlig efter at Manden havde solgt 2 Senge, der var givet ham af Forsørgelsesvæsenet, har vedtaget og fastholder fremdeles, at Familien ikke egner sig til Forsørgelse i Hjemmet og derfor i Trængselsfælde bør henvises til Optagelse i Forsørgelsesanstalten.

Tiltraadtes.

7. (J. Nr. 8³ og 156—1928). Andragende fra **Th. Horsdam** om Eftergivelse eller Henstand med Restancer til Belysningsvæsenet og til Kommunen og Staten for Skat.

Skatteinspektøren erklærer, at den paagældende, saa længe han er uden Arbejde, vil kunne faa Henstand med Betaling af Skat, naar han henvender sig paa Skattekontoret derom, og han vil derefter, naar han igen kommer i Arbejde, kunne faa Tilladelse til at afvikle Restancen i ugentlige eller maanedlige Afdrag efter nærmere Aftale.

Belysningsudvalget erklærer, at man ikke kan tiltræde at imødekomme Andragendet udover, at der ydes den Henstand, som Belysningsvæsenet allerede har givet Ansøgeren.

Indstillingen vedtoges.

8. (J. Nr. 12¹⁹—1928). Indstilling angaaende **Tildeling af Aldersrente**.

Indstillingen vedtoges.
